

הד להנעשה

שנה שמונים ושמונה * מס' 2599

מאוקראינה ומרוסיה
אצלנו כולם יחד

קרוב וטוב לטרגדיה הזאת אבל קשה להיות אופטימיים.

את השער האחורי אנחנו מקדישים למבחר תמונות של שקדיות פורחות בכפר מסריק. לפני שבועיים הזמנתי אותכם לצלם שקדיות בקיבוץ וכמה מכם נענו לאתגר ושלחו למערכת תמונות מרשימות. אלו ששלחו תמונות היו: רמה שטיין, יראון שדה, רויתל זבולוני גליה שטיין וגם אני הצטרפתי לצלמים. התוצאה המרהיבה מקשטת את העיתון ומוסיפה לו טעם של אביב.

מצאנו חשיבות להציג כאן הישג מכובד של חברנו – **עודד רוזנקיאר** – ששרד האדריכלים שלו זכה בפרויקט ענק במדינת קונגו שבאפריקה. זו לא הפעם הראשונה שעודד ומשרדו מקבלים פרסום והוקרה על עבודתם המקצועית ופורצת הדרך ואנחנו שמחים לדווח על כך ולהוסיף לגאווה המקומית.

ובימים כמו אלו שאנחנו חווים צריך הרבה אמונה ואופטימיות שבת שלום ו... שנשמע גם מכם. אברהם

3.3.1995	דב אילת
6.3.2003	שמואל כהן
17.3.1982	צפורה נוי
18.3.1996	גרישא גלעדי
21.3.2007	גבי זבולוני
23.3.2002	מיכאל קוטלר
27.3.1948	יום-טוב לוינגר
27.3.1981	שושנה חצרוני
27.3.1975	יצחק שפרלינג
27.3.2011	אטה רבין
28.3.1982	שרי ליבל
29.3.1990	ארנון בן-דוד
29.3.2006	שושנה רפאלי
30.3.1971	יהודית כרמלי (אמא)
31.3.1985	שושנה לביא (אמא)
31.3.1970	מקס ליבל (אבא)
31.3.2018	יגאל שטנגר

שלום לכולכם. בשבועיים שחלפו בין עיתון לעיתון העולם התהפך – לא פחות. לחשוב שבאלף השלישי לאנושות הנבונה, תפרוץ מלחמה איומה ורחבה בין שתי אומות שהיו אחיות קרובות לפני שנים מעטות ועוד על אדמת אירופה – מחשבה הזויה ובלתי תיאמן. כל ערמות המילים והפרשנויות בכל אמצעי התקשורת לא יכולות להסביר את המעשה המחריד של אדם שמנהל ומוביל אומה ענקית – אחת החשובות בעולם. והרי זה בדיוק מה ששמענו לפני 70 שנה ויותר איך "העולם נשאר פעור פה כשמטורף נאצי החליט לכבוש את שכנותיו והכניס את העולם כולו למלחמה כוללת עם עשרות מיליוני הרוגים וביניהם – שישה מיליון מבני עמנו.

אצלנו בקיבוץ, חיות היום משפחות שהגיעו במסגרת בית ראשון במולדת ממדינות ברית המועצות – אז עוד כולם נקראו אצלנו "רוסים" והיום הם רואים את המראות והקולות משם וליבם נחמץ בדאגה לחברים ולקרובי המשפחה שנשארו ובתעוב מול התופעות המבהילות והלא אנושיות שכולנו נחשפים אליהן בטלוויזיה. חלק מהם הגיעו מרוסיה וחלקם מאוקראינה וממדינות נוספות. האם יש הסכמה מלאה בין כולם לשאלה מי צודק?

תמונת השער שלנו מפגישה שני זוגות מאותם עולי חבר העמים לשעבר – אידה ומיכאל סיפר שבאו מרוסיה וענת ואיגור צ'רמשניוק שבאו מאוקראינה. הפגשנו אותם לראיון מעניין וחשוב. נדמה לי שכל אחד מחברי הקיבוץ יעשה טוב אם יקרא את הראיון שהכינה עפר אילת וילמד מתוכו כמה דברי חשובים על האנשים שחיים בינינו ועל עברם במדינות שמהן הגיעו הנה. ראיון נוסף באותו נושא קיימה גליה שטיין עם הגנת הוותיקה בגן תמר – אלונה. גם היא הגיעה לארץ באותן שנים וגם היא באה מאוקראינה. היא סיפרה לגליה סיפור אנושי לא פשוט. מצד אחד הם מרגישים בטוחים בבית החדש ומצד שני הדאגה והחרדה לבני משפחה שנשארו שם שוברים את ליבם. כולנו מתפללים לסיום

ישיבת ההנהלה החברתית

מיום 17.2.2022

נוכחים: רחלי שדה, הראל כהן, הגר דוכס, אבי בלן, לימור בוכריס, ליאת בירק, נופר מעין, ירון רייז, עפר מסד

חסרים: איציק עוזר, עמי זינגר

מצטרפים: ועדת קבלה - אליהו שחף, יערה גינת, עפר אילת איתן שפר, אסף שדה, ועדי מורג ומינהלת צמיחה דמוגרפית - דניאלה אמנו, איתן שפר, אליהו שחף, אסנת אבנון, אלונה מסד.

נושא 1 - קבוצה רביעית - לשכונה החדשה
הרשמה לקבוצה הרביעית הסתיימה. רשומים 8 משפחות של בני קיבוץ ועוד 2 משפחות שעדיין בסימן שאלה.
סה"כ מגרשים שיש לקבוצה הרביעית - 14. לאור דיון של מינהלת הצמיחה הדמוגרפית וצוות הקבלה יש לקבל החלטה לגבי איוש הקבוצה. האם מפצלים את הקבוצה לשתי קבוצות בנייה או ממשיכים עם בנייה של כל ה- 14 בתוספת קליטה חיצונית.

נעשו ניסיונות רבים לאיוש המגרשים לבני קיבוץ כולל ניסיון העברת חברי קיבוץ או יורשים שרשומים בשטח הביצה לשכונה החדשה. ניסיון שלא הביא תוצאות.
כרגע צריכים לקבל החלטה, בכדי לתת מענה לבנים שנרשמו לקבוצה ה-4 ולא לעכב את התהליך שלהם.

נקודות שעלו בדיון:

- מיעוט גרשים בהקצאה ראשונה (זולים יותר) ויש רצון לשמור אותם למשפחות של בני הקיבוץ.
- יושב כרגע עול כספי גדול על הקיבוץ כי הקיבוץ רכש מגרשים לקליטה עתידית ונדרש לממנם עד לשיוכם לחבר הנקלט.

- לא נוכל להמשיך לרכישת 150 המגרשים בביצה עד שלא נמצא את המגרשים הקיימים לבנייה.
- הקיבוץ מימן (כמימון ביניים) חלק מתכנון ותשתיות השכונה החדשה. לפי התוכנית הכסף יוחזר לקיבוץ עם השלמת הגבייה של כל כספי התשתיות של השכונה.
- אם לא מבצעים את כל 14 המגרשים כרגע, הקיבוץ יצטרך להעביר מימון נוסף (במימון ביניים) עבור עלות התשתיות של כל 14 המגרשים.
- יש לנו משפחות מבחוץ המעוניינות להיקלט, חלקן אף התחילו תהליך קבלה. המשפחות ברובן משפחות איכותיות ביותר שיתרמו תרומה גדולה לקיבוץ. חבל לפספס אותן.
- ישנה מחויבות לחברים שנקלטו ובונים בשכונה שלא לחיות לאורך זמן באתר בניה.
- עשינו ניסיונות שונים בכדי למלא את הקבוצה עם בני קיבוץ מכל הכיוונים. כרגע יש לסיים את השכונה וכפי שקבענו תמיד - אם אין בנים מצטרפים משפחות מבחוץ.
- ע"פ ההחלטות יש לשמור על 70% בני קיבוץ ו- 30% משפחות מבחוץ בכלל השכונה. אנחנו כרגע עומדים על רוב מוחלט של בנים. (הקבוצה ה- 3 למשל כולה בנים) ולכן אין מניעה להכניס עוד משפחות מבחוץ.
- צוות הקבלה עבר הכשרה ושינוי. הצוות יקיים תהליך ענייני ומקצועי ויוודא התאמה מירבית של המשפחות הנקלטות.

החלטת ההנהלה החברתית ביחד עם שתי ההנהלות שהצטרפו לדיון:

אנחנו בונים 14 מגרשים וקולטים 14 משפחות.

ועדת הקבלה תתחיל בתהליך המיונים הן למשפחות של בני קיבוץ והן למשפחות מבחוץ, שכרגע ההתחייבות היא ל- 4 משפחות.

ההחלטה התקבלה פה אחד

*יש לנסות לשמור על לוח הזמנים שנקבע לקבוצה ה- 4 ולא לעכב קליטה וביצוע.

ישיבת ההנהלה החברתית

מיום 27.2.2022

נוכחים: עמי זינגר, רחלי שדה, הראל כהן, הגר דוכס, אבי בלן, לימור בוכריס, ליאת בירק, נופר מעין, ירון רייז, עפר מסד, איציק עוזר

נושא 1 – מינוסים בתקציבי חברים

יש מספר חברים וצעירים עם מינוס כרוני בתקציבם (אין הכוונה למינוס זמני) וברור שהתנהלות כזאת אינה קבילה ויש לנקוט אמצעים להפסקתה. הקיבוץ לא אמור ואינו צריך לספוג מינוס של בני/חברי קיבוץ. נציין כי בעבר התקיימו כמובן שיחות עם חברים ובני קיבוץ שזהו מצבם והוצעו להם ותוכניות לסגירת המינוס, אך ללא הועיל.

החלטה:

- מינוסים הנמשכים לאורך זמן רב (מעל 3 חודשים) יישאו ריבית.
- התקציב האישי ייחסם לקנייה חופשית בכלבו ויתאפשר להם לשלם רק במזומן או באשראי.
- לא יוכלו לקחת רכב מהקיבוץ.
- במקרים של צעירים – ההורים חייבים להיות בתמונה ולקחת אחריות מול הבן/ת.

נושא 2 – יישום השינוי - דיווח

תשלום עבור הקרקע:

- כ-21 מיליון ₪ נאספו מחברים ויורשים
- קיבלנו 15 מיליון ₪ הלוואה מההחזקות - למגרשים שאינם לשינוי ולמימון ההפרש לחברים הוותיקים.
- עוד הלוואה מההחזקות, ע"ס 6 מיליון ₪, מול מגרשים לשינוי.
- 18 מגרשים לקליטה, כ-3.6 מיליון ₪.
- כמיליון ₪ נוספים נתקבלו מהשלמות ששילמו יורשים וחברים.
- מגרשים עליהם החברים חתמו ויתור (ויתרו על השינוי) כרגע הקיבוץ מממן את עלות השינוי – 400,000 ₪

איזונים:

- נאספו כ-3,039,000 ש"ח מבתי אב
- חולקו עד דצמבר 2021 כ-181,000 ש"ח לפי רשימת הזכאים
- כ-מיליון ₪ נוספים יחולקו עד סוף מרץ 2022
- ממתנינים להשלמת המשכנתאות מבתי אב בתהליך הגביה, יש לשקלל באיזונים חיוב מיסוי עודף ששולם למגרש לא מבונה.
- יש להשלים את הגבייה בשלבים לפי החלטות הקיבוץ
- *יתרת עלות המגרש (בהתאם למפרט הכספי והחלטות רמ"י) שולמה על-ידי הקיבוץ.
- *נזכיר כי בחודש אפריל 2022 – יתבצע התשלום הבא של האיזונים, למי שחילק את התשלום.

מיסים, היטלים ואגרות:

- המיסים על עסקת השינוי יוטלו על בית האב
- טיפול במס למגרש בדיון ברשות המיסים
- מיסוי מקרקעין שבח ורכישה בוצעו רק למגרשים לא מבונים לפי דיווח עצמי - שולמו כ-13 אלף ש"ח
- מס לדירה שניה - שולם
- היטלי השבחה - הכנה לדיון עם הועדה המקומית

נושא 3 - פתרון בערעור בנושא הבתים והשינוי.

רקע: בהסדר 2010 היתה התחייבות של הקיבוץ לבית עבור כל חבריו ואף נקבע תור ע"פ ותק לקבלת בית בסל דירה. הסדר השינוי והחלטותיו היו שכל אחד יכול להישאר במקומו ולקבל את הבית בו הוא גר כיום. הסדר זה השאיר את המשפחות **אייל רייז, חן פלור ומירון שיפר**, (שהוותק שלהן גבוה), על מגרשים לא מבונים. משפחות אלו ביקשו מההנהלה החברתית פתרון שיתקן את חוסר הצדק (להרגשתם) שנעשה להם בהסדר השינוי.

חברים שלום.

צוות החרום היישובי (צח"י) נפגש לשיבה ובה בדקנו את המוכנות שלנו כצוות והמוכנות של הקיבוץ לתרחישים שונים שעלולים לקרות. בין היתר, דיברנו על צעדי התארגנות נדרשים לאחר שני אירועים של רעידות אדמה חזקות יחסית שהיו באזור בית שאן ועמק הירדן.

נתחיל "בצפירת הרגעה":

אנחנו לא נמצאים באזור שנחשב מסוכן לרעידות אדמה וגם אם תהיה רעידה חזקה – אנחנו כנראה נהיה רחוקים מהמוקד שלה ולכן לא נרגיש בעוצמה החזקה שירגישו בעמק הירדן או בים המלח. בכל מקרה – אנחנו נחשבים יישוב בסיכון נמוך משום שאין אצלנו בתים גבוהים במיוחד.

יחד עם זאת העלה הצוות מספר נושאים נוספים לבדיקה והיערכות:

עקב רעידת אדמה עלולות לקרות תקלות חמורות במערכות המים והחשמל של הקיבוץ. להערכתנו צפוי בהחלט מצב של ניתוק הקיבוץ מאספקת חשמל, מים, דואר, מזון, תחבורה, גורמי רפואה ורווחה. ברור שגורמי ההצלה והסיוע הארציים יאלצו לטפל באותם ישובים שהם פגיעים הרבה יותר מאתנו וצפוי שעיקר הנזק והאבדות בנפש יהיו אצלם – בעכו, בקריות, ובישובים בסביבה שמצבם שונה משלנו. יתכן גם שנידרש לתת סיוע לאחרים בסביבה וגם לכך צריך להתארגן מראש.

בנוסף חשוב לנו להיערך ולקבוע נוהל לגבי צונאמי שאולי יגיע לעברנו (עקב הקרבה לים)

המזכירים וצח"י

צוות מצומצם שהוקם ע"י ההנהלה החברתית בהרכב: הגר דוכס, דניאלה אמנו, הראל כהן – הנהלה חברתית, עמית אילת – צוות השיוך ודודו גינת – צוות פרט, נפגש עם המשפחות, שמע את הטענות ואישר כי יש למצוא עבורן פתרונות.

להלן החלופות שיוצעו למשפחות (לאחר אישור ההנהלה החברתית) ובכפוף לניהול הסיכונים שהמשפחה תצטרך לקחת בכל חלופה. הצעות אלו חייבו בבדיקה מעמיקה מול כל הגורמים (משפטיים, מיסויים, שינוי תב"ע מול הועדה לתכנון ובנייה במועצה והמשמעות מול המינהל).

1. הצרחת מגרשים (החלפה) – מגרש איל שדה/נופר יעבור להיות מגרש קבע ומגרש הפולנים יהפוך להיות מגרש זמני.
2. קבלת מגרש מויתור – אופציית מגרשים עתידיים, של אחת המשפחות שחתמו על ויתור השיוך (יש 4 מגרשים כאלה).
3. הישארות במגרש המשוך כיום.

הערות כלליות לחלופות:

- לקיבוץ יש זכות בכל רגע נתון לעצור את שינוי התב"ע מול המינהל
- מיסוי על שינוי העסקה של המשפחה – יהיה על המשפחה ולא על הקיבוץ
- הקיבוץ יעשה מאמץ להכניס את נושא המיסוי בעסקה הכוללת של המיסוי
- הבחירה תהיה ע"פ ותק, כפי שהתנהל השיוך

החלטה: ההנהלה החברתית מאשרת את הצעות הצוות ומסמיכה את דניאלה והגר להיפגש עם כל משפחה ע"פ הותק לבחירת החלופה

המזכירים

בנוסף אנחנו רואים חשיבות רבה לכך שמנהלי אגפים ממשיכים לעוד קדנציה וממשיכים בשירות ובמנהיגות ציבורית. אנחנו קוראים לתמיכה רחבה בליאור לקדנציה נוספת.

2] **דשאי הקיבוץ** – כפר מסריק קיבוץ הדוגל במרחבי דשא גדולים, משקיע משאבים רבים בשימור הדשאים. לצערנו הרב קיים הרס של הדשאים ע"י רכבים, קלאבאר/מיוול הנוסעים על הדשאים הרבה פעמים. אנחנו חוזרים ומתריעים: חייבים להפסיק עם התופעה הזו. יש להימנע מנסיעה ברחבי הקיבוץ בכלל עם רכבים ועל הדשאים בפרט.

3] **עבודות בשטחים הציבוריים** – כבר כתבנו על כך בעבר, אך חשוב לציין והזכיר שוב: התשתיות הציבוריות עוברות בשטחים הציבוריים. כל משפחה צריכה להתחיל להתכנס עם הגינות, המסלעות והעצים שהקימו בעבר, למגרש שלהם. החפירות ימשיכו להתבצע עם התחדשות התשתיות שלנו ו/או לביצוע תיקונים נדרשים.

4] **מיחזורית הבקבוקים** – מיכלי המיחזור של הבקבוקים מפונים ע"י ערן אביזמר ושכבת ז' שלנו. בקבוקי שתיה הולכים לפיקדון ובקבוקי חומרי הניקיון לפח הכתום. בזמן הקרוב המועצה תיקח את מיחזורית הבקבוקים לתמיד. יש לשים מיכלי חומרי ניקוי ואריזות במיכל הכתום בלבד. בקבוקי שתיה ניתן להביא לאיסוף למטרת פיקדון (ליד דריה).

5] **פח כתום** - ביום שישי יחולקו תיקים ומגנטים ובהם הסבר על הפח הכתום. יש חשיבות רבה למיחזור והפרדת האשפה. כפר מסריק תמיד דגל בסביבה ירוקה ומקדמת פרויקטים לשיפור הנושא. אנחנו מבקשים מכולם להמשיך ולהקפיד על הפרדה. המגנט ייתן הסבר להפרדה ומה שמים בפח הכתום וכן תיק רב פעמי שניתן לשים בו את האשפה המיועדת אליו.

6] **אנפות** – עונת הקינון של האנפות בפתח. אנחנו מבקשים מכולם לשים לב אם יש סימנים להגעה של אנפות לעצים ולעדכן את ערן אביזמר.

המזכירים

מרץ 2022

1] הצבעה בקלפי

בתאריך 6.3.22 יפתח קלפי לאישור ההצעה להקים אגף מחודש "אגף לתכנון ובנייה". במהלך השנה האחרונה ביצענו בחינה לאגף שיכון והתאמתו לצרכי הקיבוץ והחברים לאחר השיוך.

* נעזרנו ביועץ חיצוני מקצועי, אלי קולן ובחינת מודלים קיימים בקיבוצים באזור. *התהליך כלל מפגשים אישיים עם ממלאי תפקידים שונים, חברי קיבוץ, צוותים ועוד. * עיקרי התהליך - שינוי בשרות ובמרכיבי התפקיד הנדרשים, ביום שלאחר השיוך.

האגף צריך לשנות את ייעודו וחלק מתפקידיו ולהיות רלוונטי לצרכים החדשים ולשפר את השירות הניתן.

* למבנה ולמרכיבי תפקיד האגף 4 תחומים עיקריים: יישום השיוך "חברה משכנת", בינוי ואחזקה, השכרת דירות ותכנון יישובי. *בעקבות ההערות שנשמעו בשיחת הקיבוץ שופרה המצגת וההצעה לאישור הקלפי. *השלמת הגדרות התפקיד וחלוקת המשימות יבוצעו לאחר מרכז ובחירת ממלאי התפקידים בניהול האגף וועדת תכנון.

*אגף זה מחויב להיות מקצועי ולקדם את תחומי התכנון ובנייה בקיבוץ. אנחנו מאמינים במודל המוצע ומבקשים את תמיכתכם!

הצבעה נוספת באותו קלפי - ליאור בירק מבקשת להבחר כמנהלת אגף תרבות, לקדנציה שניה. ראשית כמובן שמחים על רצונה של ליאור להמשיך ולהוביל את התרבות בקיבוץ.

טיול פריחות ואומנות

ביום רביעי 2.3.22 יצאנו – חבורת גמלאים – לטיול נהדר בהדרכתו של גיורא גירש.

התחלנו במבצר שוני היפה שנקרא גם פארק ז'בוטינסקי. שמענו והתרשמנו מסיפורי המקום. ביקרנו במוזיאון יחיעם שושני שבאתר שוני ונהנינו לראות את אוסף הפסלים היפה מעץ, אבן וברונזה, מעשה ידי האמן. סביב שולחנות קפה ועוגיות צפינו בסרט וידאו בו מספר האמן על חייו ויצירתו.

התחנה הבאה היתה שמורת אלוני יצחק לטיול פריחות ומשם יצאנו למוזיאון חנה שושני בקיבוץ שדות ים. ביקרנו בתערוכה וצפינו גם כאן בסרט. המוזיאון התחדש לפני שנה והוא מרשים ומרגש במיוחד.

את היום המעניין והיפה כולו קינחנו בביקור בגבעת הצבעונים הפורחת במעגן מיכאל. היה יום נהדר ומלמד. תודה לגיורא ונפגש שוב.

נילי ב-ז

גם ההורים שלי ברחו לאורל אחרי שהתחילה מלחמת העולם השנייה, והכירו באורל ושם אני נולדתי.

אבא שלי עבד בחארקוב במפעל לייצור טנקים. וגם הסבים שלי עבדו באותו מפעל. יש סיכוי סביר שהכירו אחד את השני.

ענת: אני גם מחארקוב. אמא שלי ואח שלי ומשפחתו עדיין גרים שם, ויש לי גם הרבה חברים - כולם מחארקוב.

ש: הם לא עוזבים עכשיו? זה מסיבות פטריוטיות?

ענת: אין להם לאן לעזוב וגם, האמת היא שלא בקלות עוזבים בית. הם גם מבוגרים.

אידה: אני בעיקר רואה בגבול בתמונות הרבה משפחות צעירות - נשים וילדים. המבוגרים פחות עוזבים.

ענת: המשפחה שלי בכלל לא פטריוטים. כאן אנחנו כולנו ישראלים ומאד מזדהים עם המדינה. שם, באוקראינה, לא הייתה עד לאחרונה זיקה ללאומיות. לאומיות נתפסה כדבר לא טוב. באוקראינה הרגו במלחמת העולם השנייה הרבה אנשי רוח - כי אמרו שאין זכות קיום אפילו לשפה.

איגור: אני רוצה להסביר קצת על הנושא הזה של לאומיות. אוקראינים ורוסים מספרים תמיד שהם אחים. אותו העם. כשנפל המשטר של הצאר בשנת 1917, התחילה מהפכה ומלחמת אחים - ובערפל הזה אוקראינה הכריזה על עצמאות עם עיר הבירה בקייב. מטרת הרוסים במלחמת האחים המפורסמת הייתה לכבוש את כל המדינות מחדש (גרזיה, אסיה התיכונה וגם אוקראינה) - ואוקראינה נכבשה מחדש.

בחארקוב רוב האנשים דיברו רוסית. בבית ספר למדנו אוקראינית (ואני לכן יודע אוקראינית) אבל השפה בה דיברנו הייתה רוסית. ככל שהולכים מערבה מדברים יותר אוקראינית. התפיסה של הרבה דוברי רוסית היא שאוקראינית היא שפת פשוטי העם. ובעצם כל האווירה תמיד הייתה שאין דבר כזה לאומיות

מלחמה בבית שהיה שלנו

בשבוע האחרון אי אפשר היה להתעלם מהמלחמה באוקראינה. הצבא הרוסי פלש לאוקראינה לפני קצת יותר משבוע וכולנו, כמו כל העולם, עוקבים בדאגה אחרי ההתרחשויות שם.

כמו כולם, גם אני צופה מדי פעם בחדשות וקוראת פה ושם דיווחים, מוטרדת מהתמונות והסיפורים, אבל גם מרגישה שזה רחוק ממני ולא בטוחה מהי האמת. סיקרן אותי לשמוע קצת יותר מקרוב - הזמנתי את **אידה ומיכאל סיפר** ואת **ענת ואיגור צ'רמשינוק** לשיחה על המצב מנקודת מבט ממש אישית.

ש: ספרו לי בתור התחלה מאיפה כל אחד מכם?

איגור: אני מחארקוב (חארקוב) - דור שלישי. חארקוב היא העיר שניה בגודלה באוקראינה - יש בה בערך מיליון וחצי תושבים ועוד 3 מיליון באזור שלה. חארקוב נמצאת במזרח אוקראינה, רוב האוכלוסייה עירונית ודוברת רוסית.

מיכאל: אנחנו מרוסיה מהרי אורל. הרי אורל נמצאים בגבול בין אירופה לאסיה - בעיר שלנו יש אנדרטה שמראה שאפשר לעמוד רגל כאן ורגל כאן. אמא שלי מאוקראינה ואבא מבלארוס. ההורים של אידה מאוקראינה. הם ברחו כפליטים מחארקוב והגיעו לאורל.

מיכאל: מה שקורה שם זה בעיניי ממש כמו ב"מטריקס" – הוא חי במציאות אחרת. הוא חושב: יש שם עם אוקראיני שהוא בעצם רוסי ואין ממש מדינה נפרדת, והממשלה באוקראינה היא פאשיסטית וכל העם רוצה שישחררו אותו ממנה – זה מה שהוא חושב. הוא מאמין שהוא מציל את העם האוקראיני.

אידה: לי זה מאד קשה. אני מאד מעורבת ריגשית וממש בא לבכות ממה שקורה. אני כל הזמן עוקבת בכל מיני ערוצי תקשורת, גם מרוסיה עצמה.

מיכאל: כי זה גם מאשים את כל העם שלנו. כל מי שמנסה להגיד משהו נגד – עוצרים אותו.

אידה: אסור להגיד את המילה מלחמה. רק מבצע.

מעבירים מסר חד משמעי לפוטין

אוקראינית. זה לא היה נתפס כדבר טוב. הייתה אפילו אנטי לאומיות. למשל באקדמיה למוסיקה היה מלחין שהיה מאד אנטישמי והלך עם שפם אוקראיני והיה נציג של אוקראינה. כשאני ראיתי אותו חשבתי שהוא אנטישמי ופאשיסט. זו הייתה התפישה פעם. יותר לכיוון של לאהוב את הרוסים.

מיכאל: גם היום בטלוויזיה ובאינטרנט יש עדיין הרבה פרופגנדה, שטיפת מוח לטובת פוטין. יש לי לא מעט חברים שם, אנשים אינטליגנטיים, שחושבים שפוטין צודק.

ענת: יש לי שם חברות וגם בני המשפחה שלי בטוחים שפוטין צודק.

ש: גם היום הם עדיין חושבים כך?

ענת: שטיפת המוח בעבר גרמה להם לרצות שפוטין יכנס לאוקראינה. ב-2014 הייתה מהפכה בקייב (זרקו "בובה" של פוטין) – אוקראינה רצתה להצטרף לאיחוד האירופאי והרוסים לא הסכימו. באותה תקופה התחילו תנועות לאומיות להרים ראש, עד שבבחירות האחרונות הנשיא הצעיר שנבחר התחיל להכניס יותר את הנושא של הלאומיות לתודעה. להיות גאים בלאום שלנו. אפילו דרך השפה – הוא החליט למשל שהשפה האוקראינית הופכת להיות המרכזית ולמשל הפסיקו ללמד ברוסית. הצעירים אהבו את השינוי אך המבוגרים קיבלו את זה קשה. עד לפני המלחמה ראו בסקרים שהיו 30% באוקראינה שרוצים שהרוסים יחזרו. היום זה כבר אחרת.

איגור: היום בהחלט יש שינוי אבל אני יכול להבין את דרך המחשבה. אני זוכר שפגשתי מישהו מהמשפחה מתישהו בשנות השמונים, והוא סיפר לי שהוא חבר במפלגה הלאומנית האוקראינית – אני אז מאד הופתעתי וחשבתי שהוא ממש פאשיסט. ולכן אני יכול להבין את הלך המחשבה הזה.

ש: מה אתם חושבים על פוטין?

אידה: הוא פסיכופט. אחוז פחד מהקורונה, בבידוד מכולם, מנותק מהמציאות.

ש: ממי אתם מקבלים מידע על מה שקורה שם?

אידה: המידע שלנו מהמון חברים בפייסבוק, יש ערוץ בטלוגרם הרוסית שהוא ערוץ של האופוזיציה ובינתיים עדיין משדר. אני עוקבת הרבה בטיקטוק וביוטיוב.

ענת: יש הרבה ערוצים ויש המון אינפורמציה.

מיכאל: בערוצים הרשמיים ברוסיה יש המון שקרים. אפילו החתימו מרצים וסופרים ואנשי רוח בעד המבצע, והם טענו שהם בכלל לא ידעו על ההחלטה הזו.

איגור: יש לי חבר שגר במרכז העיר בחארקוב וממנו אני מקבל מידע. בקייב יש לי בן דוד רחוק ועכשיו הוא כבר הגיע לגבול פולין. השאיר את כל הבית והעסק. אני מקווה שיצליחו להגיע לארץ ויעשו עלייה.

אידה: ואפרופו כל עניין השפה - יש גם ערוץ טלוגרם אוקראיני ובהתחלה הם דיברו רוסית ועכשיו הם עברו לאוקראינית.

ש: איך אתם רואים את מה שקורה עד עכשיו? איזה השפעה יש לזה? מה הייתם רוצים שיקרה?

מיכאל: התוכנית של פוטין הייתה להיכנס לקייב, לסלק את הממשלה, לעשות בחירות "חופשיות" והכל בסדר - חשב שזה ייקח יום יומיים. אבל זה ממש לא ככה. יש ממש התגייסות - יש לי חברים שמכינים בקבוקי מולוטוב. הם מספרים שאפילו ההומלסים מתגייסים לעזור ומביאים בקבוקים שאספו.

איגור: לכבוש מדינה בסדר גודל של אוקראינה זה לא פשוט. התחושה היא שזה מאד מאחד את העם האוקראיני ואפילו פוליטיקאים שהיו פרו-רוסים - היום, או שהם שותקים או שהם הפכו תומכי אוקראינה. התחושה שיש עם אוקראיני ממש הלכה וגדלה.

ענת: בי זה ממש חיזק את התחושה שאני אוקראינית. ממש הייתי רוצה לנסוע לשם ולעזור ולטפל. ממה ששומעים הכל מתלהט

נורא מהר ויש סיפורים נורא קשים. מכעיסים אותי אנשים כאן בארץ שאני מכירה שתומכים בפוטין. אני בעיקר מאד מאד דואגת לקרובים שלי שנמצאים שם וכל הזמן מחכה לשמוע מהם עדכונים.

מיכאל: הדיווחים משם מאד מדאיגים. יש המון גופות של רוסים וזה נורא. בשדות וברחובות. אוקראינה פנתה לצלב האדום לאסוף את הגופות. האוקראינים פרסמו מספר טלפון להורים רוסיים שיוכלו להתקשר לברר.

אידה: מה שדי ברור זה שרק אם פוטין ימות - הכל ישתנה. כל עוד הוא בחיים שום דבר טוב לא יקרה.

מיכאל: הפחד הוא שישמידו את חארקוב - התכנון של העיר הוא מצוין, היא בנויה טוב וקשה להשתלט עליה עם טנקים. והפחד שישתמשו באמצעים קשים ביותר (אפילו גרעיניים) כדי להשמיד אותה.

אנחנו ראינו כבר לפני שלושים שנה לאן הדברים יכולים ללכת ולכן באנו לארץ. ועם כל המלחמות שעברנו בארץ אנחנו ממש שמחים שאנחנו כאן.

יחד עם כל הכאב והדאגה הגדולה שעלו בשיחה, אין ספק שמשפט הסיום הזה, שכולם הסכימו איתו - על כך שהם שמחים שהם בחרו לעלות ארצה, הוא מרגש בכלל ובתקופה זו בפרט.

שמחתי ממש על ההזדמנות לשמוע את הסיפורים. למדתי לא מעט בשיחה, וסיכמנו שעכשיו, שכבר אפשר לתכנן מפגשים - זה הזמן לציין 30 וקצת (31, 32) שנים שהמשפחות הגיעו לקיבוץ במסגרת בית ראשון במולדת ולקיים מפגש נוסף לשמוע סיפורים וחוויות.

והכי חשוב - שהמלחמה הקרובה-רחוקה הזו תסיים במהרה.

עפר אילת

"עוקץ", וכעת הוא עושה מאמצים גדולים כדי להגיע לאוקראינה ולהילחם עם צבאה. באוקראינה זקוקים נואשות לכל חייל וחייל – הוא מסביר לנו. אנחנו רוצים לעזור אך מצד שני איך אפשר לשלוח בן למלחמה מעבר לים? מנסים לשכנע אותו שלא ייסע. הוא מתעקש והלב שלנו דואג ובוכה".

וולדימיר זילנסקי היה קומיקאי שהחליט לרוץ לנשיאות אוקראינה. במהלך הבחירות לנשיאות אמר:

"אני בטוח שיצחקו עלי, אני בטוח שישנאו אותי, ויש שיעשו ממני בדיחה. אך אם אבחר אני מבטיח לכהן אך ורק חמש שנים בתפקיד. אני מבטיח לשרת את אוקראינה במצפון אנושי, וכשאעזוב ימחאו לי כפיים ויבכו".

"אף פעם לא היה לאוקראינה נשיא כמו זילנסקי", מספרת אלונה. "פיו וליבו שווים. הוא הנשיא הראשון שאיחד את תושבי אוקראינה. לימד אותם מהי עזרה לזולת, התנדבות וערכי אנוש. כל אלה באים עכשיו לידי ביטוי בהתנהגות האזרחים. לבן זוגי יש חברים רוסים. מחציתם מתנגדים לפוטין ומחציתם בעד פוטין. הם מדברים במילים שלו והולכים אחריו כמו היו עיוורים. אנחנו מתרשמים שהם עברו שטיפת מוח. איננו מבינים איך הצליח פוטין להביא לידי כך שאזרחים רוסים רבים ידקלמו ויחזרו אחריו כאילו הם חסרי הבנה, חסרי לב, שטופי שנאה, מחכים להוראותיו ומוכנים ברגע אחד להפוך לרוצחים צמאי דם, וכל זה בשנת 2022".

יום לפני פרוץ המלחמה באוקראינה ציינו ברוסיה את "יום הגבר". כמה אירוני. במדינה דמוקרטית יש ערך ליום כזה, אך כשהוא מגיע מפוטין האכזרי והלא אנושי, מקבל היום הזה משמעות אחרת לגמרי. בעלה של אלונה קיבל מחבריו הרוסים ברכות לכבוד יום הגבר ברוח פוטין, כשתמונתו והסמל שלו מופיעים על הברכות. הוא כעס מאוד וזרק אותן לפח.

"הדאגות, הפחדים, חוסר האונים וחוסר הוודאות לא עוזבים אותנו. מסיימת אלונה.

האם גם הפעם ינצח דוד את גולית?

רשמה: גליה שטיין

דוד מול גולית

את **אלונה** הגננת של גן "תמר" אנחנו מכירים כבר שנים רבות. היא נולדה באוקראינה בעיר וויניצה, בת יחידה להוריה. שם גם הכירה את בן זוגה. בשנת 1994, אחרי שאביה נפטר, הם עלו לארץ עם שלושת בניהם הקטנים ועם אמה האלמנה.

באוקראינה נשארו האחות של האם, בנותיה ומשפחותיהן. מצד בן זוגה נשארו - אחותו ומשפחתה. יש עוד משפחה מצד האבא. הם משוחחים איתם בטלפון מספר פעמים ביום.

העיר וויניצה שוכנת בצפון מערב אוקראינה ויש בה למעלה משלוש מאות ושבעים אלף תושבים. קרובי המשפחה מספרים שביום הראשון למלחמה, 24 בפברואר, שררו בעיר פניקה ובהלה עצומים. התושבים התרוצצו המומים ומבוהלים. הם הרגישו שאסון גדול ונורא נפל עליהם. עדיין לא מבינים את גודלו. באוקראינה אף פעם לא נדרשו להתכונן לשעת חירום לכן אין בה מקלטים מסודרים ומאורגנים. בלית ברירה מצאו התושבים מחסה במרתפי הבתים. רק מאוחר יותר נפתחו חנויות המזון וניתן היה להצטייד באוכל ומים.

אלונה מוסיפה: "וויניצה נחשבת לעיר קצה ועדיין לא הופגזה, אך הדי הפיצוצים המפחידים נשמעים מכל עבר. פצועים מכל האזור מפונים לבתי החולים בעיר. אחותו של בעלי ניסתה לצאת מהעיר לכיוון הגבול ולא הצליחה. כל הערים באוקראינה מוצפות במרגלים רוסיים שמתחזים לאוקראינים ושולחים ידיעות לצבא הרוסי. אני ומשפחתי תרמנו כסף לצבא אוקראינה. בני הבכור בן שלושים ושתיים. הוא שרת בצה"ל ביחידת

בסעיף קשר עם מתכננים יש להוסיף מתן הנחיות תיכנון ברורות ומחיבות שלוקחות בחשבון גם את התב"ע וגם את ההחלטות הפנימיות של הקיבוץ

3. ביצוע בניה ותשתיות (לשנות את הכותרת תיכנון בניה)

יש לכלול תחת המחלקה גם את נושא אחזקת דירות (בכלל יש לחשוב האם לאחר השיוך נדרשת אחזקת דירות ואולי הצורך קטן מאחר שאחזקת הבית עוברת לאחריות החברים)

בסעיף פקוח ממליץ לחזק שהבניה מבוצעת ע"פ תקנון הקיבוץ והיתר הבניה שניתן ע"י הועדה לתכנון ובניה.

בהתאם להצעות אלה לדעתי יש גם לשנות את המבנה הארגוני. בראש אמור/ה להיות מנהל/ת במשרה מלאה 100% עם מזכירות במשרה מלאה 100% שמתאם מול שלושת הגופים מאחר ותאום זה רק חלק מהמשרה עבודה חלקית עליו/ה לנהל גם את החברה המשכנת,

לגבי יו"ר ועדת תיכנון - תיכנון יישובי מקובל עלי שהמשרה מחיבת תיגמול כל שהוא בהתאם לדרישות התפקיד, לדעתי מומלץ גם לבחור מישהו בעל ידע/רקע בתחום התכנון או הבניה.

ניהול ביצוע בניה ותשתיות (ביטול משרת רכז בנין) אמור להיות לדעתי אדם במשרה מלאה 100% אפשרי שתחתיו יוכפפו אנשי אחזקה בתחום הבנין והחשמל.

לנושא ממשקי עבודה - ברור שכל מחלקה בהתאם לפעילות שלה נמצאת בקשר עם גופים פנימים וחיצונים אם זה כספים/גזברות, מועצה אזורית, ועדה לתכנון ובניה רמ"י, וכו'.

מאחר ובשלושת מחלקות המשנה יש פעילות מול ההנהלה החברתית ומול הנהלת העסקים כדאי להגדיר תחום וסדרי עדיפויות ברורים בין ניהול חברתי לניהול עסקים כך שמנהלי המחלקות יפעלו בהתאם מול הנהלת קהילה והנהלת עסקים והשירות לחברים או לעסקים לא ייפגע.

לסיכום אני חושב שנעשתה עבודה חשובה וממליץ לתמוך בהצעה עם התיקונים שבהצעתי.

שאול דוכס

התיחסות למבנה ארגוני אגף שכון ואגף תיכנון ובניה לקראת הצבעה בקלפי לאישור

ראשית עלי לצין שמיום שפורסמה ההצעה הראשונה ב- 4.7.21 ועד לגיבוש ההצעה שמוצגת כעת לאישור הקלפי נערכו מספר דיונים שבחלקם אף הייתי שותף. ההצעה העומדת להצבעה טובה בהרבה מההמלצה הראשונית והיא יותר ברורה במטרות ובהגדרות הביצוע.

המבנה המוצע בנוי על 5 מחלקות משנה

1. שיוך-חברה משכנת

2. תיכנון יישובי

3. תיכנון בניה

4. השכרות

5. אחזקת דירות

אני מציע לשנות את המבנה לשלוש מחלקות משנה .

ובתוך המחלקות מציע את השינויים הבאים :

1. שיוך-חברה משכנת

לכלול בתוכו גם את נושא ההשכרות מכיוון שההשכרות הן חלק מתהליך משכן (כולל גם השכרות במגרשים משויכים)

לגבי צמיחה דמוגרפית אפשרי לשייך או ליצור קשר חזק בין שני הגופים

2. ועדת תיכנון-תיכנון יישובי

מה שנרשם תחת סעיף לתכנון יש לחזק גם בתיכנון לביצוע - כלומר הועדה גם אחראית על ביצוע לפי התיכנון

בסעיף עדכון תקנון בניה פרטית בישוב יש להוסיף פקוח על ביצוע לפי התקנון וההחלטות הפנימיות - הן בשלב תיכנון והן בשלב בניה.

שאלה: מה את אוהבת לעשות בזמן הפנוי?
קורל: יש דבר כזה?... אוהבת בעיקר לטייל,
 לעלות על האוטו ולנסוע לא רחוק, למקום
 שהילדים יכולים להוציא אנרגיות
 והמבוגרים יכולים לנשום עמוק ולמלא
 מצברים.

ראיון פינג פונג עם קורל אבנון שפיר

קורל, בת 35, נשואה לאמיר, אמא לנטע בת
 שלוש וחצי ועופר בן שנה וחצי.
 רופאה – מומחית ברפואה פנימית בתת
 התמחות בהמטולוגיה בבית חולים רמב"ם.

שאלה: למה בחרת לגור בכפר מסריק?
קורל: כי למרות שכל חיי גרתי בעיר תמיד
 דמיינתי את עצמי במקום כפרי וקהילתי עם
 הרבה ירוק בעיניים וחמים בלב. כשהכרתי
 את אמיר ונוצרה ההזדמנות לבנות כאן בית
 היה לי ברור שזה זה.

שאלה: איזה מקום חוץ מהבית שלך, את
 אוהבת בקיבוץ ולמה?
קורל: צומת השבשבות אצל אילן זבולוני,
 יכולה לעמוד ולהביט בהן שעות.

שאלה: ספרי לנו משהו שאנחנו לא יודעים
 עליך?
קורל: שאני חצי טורקיה, אמא שלי עלתה
 לארץ בגיל 20 וסבא שלי עלה לארץ בגיל
 90!

שאלה: לסיום סיומת, למי את מגלגלת את
 ראיון הפינג פונג הלאה?
קורל: אני מגלגלת את ראיון הפינג פונג
 ליהודה בנגייב.

ראיינה: אסנת אבנון

שאלה: מהי החוויה הראשונה הזכורה לך
 מהקיבוץ?
קורל: חג שבועות הראשון בקיבוץ, החג של
 החגים, חוויה מיוחדת.

רוב ברכות חמות

לגיל וסלע בן חיים

להולדת הבת היילי

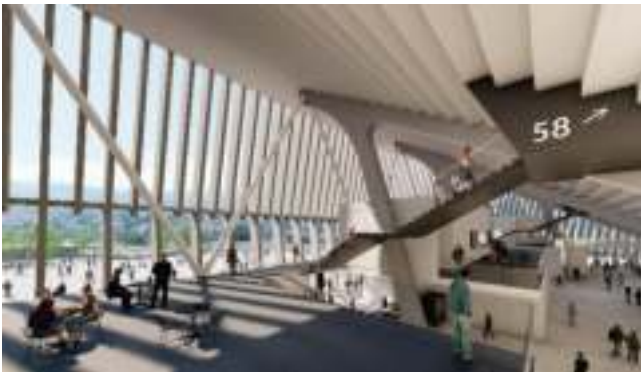
אחות לארי

שמחה גדולה **לאיריס ומרקו** הסבים

ולכל המשפחה המאושרת

א. רקע כללי להקמת האיצטדיון
קונגו הנה המדינה השנייה בגודלה באפריקה, הגובלת במספר הרב ביותר של ארצות; היא בעלת משמעות וחשיבות רבה באפריקה בפרט ובעולם בכלל ומקדמת בשנים האחרונות פרויקטים בהיקפים גדולים של חידוש תשתיות אזרחיות בשטחה. לקראת משחקי אליפות אפריקה שיתקיימו בשנת 2026, ומתוך רצונה של הרפובליקה הדמוקרטית של קונגו DRC להתברג בין המדינות אשר ביכולתן לארח חלק מהמשחקים, הוחלט על הקמת אצטדיון לאומי. האצטדיון מתוכנן להכיל כ- 30,000 צופים, אשר יעמוד בסטנדרטים בינלאומיים. כיום, האצטדיונים הקיימים בקונגו בכלל, אינם עומדים בסטנדרטים בינלאומיים, של בטיחות, איכות צפייה ותקינה כללית, ומכאן משמעותו המרכזית של האיצטדיון הלאומי החדש, אשר יבנה בהתאם לתקינה והסטנדרטים הבינלאומיים העדכניים.

ב. משמעות מטרופולינית ולאומית
בקונגו בכלל ובבירה קינשאסה בפרט, תרבות הכדורגל משמעותית וחשובה, ותושבים רבים נוהרים לצפייה במשחקי כדורגל, פעמים רבות תוך הליכה של קילומטרים רבים עד לאצטדיון. המבנה יהפוך למבנה ציבור המרכזי באזור, והוא עתיד לאכלס פעילות ספורט בראש ובראשונה, אך גם מתקני מסחר ענפים ומבני ציבור, אשר יהוו ציר תנועה ותעסוקה מרכזי וכבד משקל.

ג. מבנה האצטדיון והשימושים
האצטדיון כולל שטח בנוי של כ- 65,000 מ"ר בנויים שיאפשרו חגיגת כדורגל לכ- 30,000 מבקרים. בהיקף האצטדיון, חלל משרדים ושימושים ציבוריים, אשר ישמשו את השלטון המקומי, וכן יאפשרו מתקני תרבות כדוגמת מוזיאון כדורגל לאומי.

לאחרונה התבשרנו שמשרד הארכיטקטים של **עודד רוזנקיאר** – סו ארכיטקטורה – זכה במכרז ענק ויוקרתי ביותר. המשרד קיבל עבודת תכנון של האצטדיון הלאומי בבירת קונגו שבאפריקה. התרגשנו לשמוע וביקשנו מעודד שיעביר להד-הנעשה חומרים ותמונות מהפרויקט המדובר. אנחנו מפרסמים את עיקרי הדברים ומספר (קטן) של תמונות שנותנות מושג ראשוני מהיקף המבצע ההנדסי והתכנוני וחשיבותו הלאומית. אני בטוח שחברי הקיבוץ מברכים את עודד ואת משרדו בצעד הגדול והמכובד שבוודאי יביא להצלחות נוספות בעתיד.

אצטדיון קונגו

נתונים כלליים:

שטח מגרש: 65 דונם

קיבולת: 30,000 צופים

תקציב מבנה ללא תשתיות: 70 מליון USD

יזם: פרויקט לאומי של הרפובליקה הדמוקרטית של קונגו

חברה מבצעת: TOHA השקעות

אדריכלות: SO ARCHITECTURE

ניהול תכנון: KIDAN

ה. הפיתוח הסביבתי

כלל האצטדיון הורם מסביבתו בכ- 5 מטרים, על-מנת ליצור חזיתות צד בגובה הרחוב בהם מתוכננים מבני-ציבור ומשרדים. הרמה זו, אפשרה לעצב כיכר עירונית נרחבת ופעילה, אשר תאפשר לבני המקום להשתמש בה לאירועים חברתיים, כדוגמת כנסים דתיים, חתונות, צילומי פנאי ועוד, וזאת לאורך כלל השנה.

בקומה הראשונה, המקושרת בכיכר ציבורית משמעותית ומשופעת, נמצא שטח היקפי סביב האצטדיון הדרוש לצורכי בידוק ביטחון, ולאחריו מעברי כניסה מבוקרים, המאפשרים כניסה מ-16 שערים הפרושים סביב האצטדיון. בזמנים שמחוץ למועדי המשחקים המגרש עצמו סגור, אך חללי המסחר נשארים נגישים ופתוחים לעיר על-מנת לאפשר שימוש מסחרי קבוע. בקומה השנייה בשלושת היציעים - הדרומי, צפוני והמזרחי, ממוקמות מרפסות המשמשות למסחר תומך, וחללי שירותים נוספים.

1. אופן ההקמה, וההשפעה המיקרו-כלכלית התכנון יבוצע במלואו על-ידי צוות תכנון ומהנדסים מישראל, ואילו ההקמה תבוצע על-ידי חברה מקומית וכוח-אדם קונגולזי. השאיפה היא למקסם את השימוש ביכולות וחומרי-גלם מקומיים. מפעל בטון יוקם באתר עצמו ויספק אלמנטים טרומיים לבנייה. אנו מניחים שכ- 1500-2000 מקומות עבודה ישירים ייווצרו על-ידי הפרויקט, וכ- 10,000 מקומות עבודה משניים בהיקפים שונים ייהנו מהקמת תשתית נרחבת זו.

(מתוך החומרים של הצגת הפרויקט)

ד. מעטפת הבניין

מעטפת הבניין, הנה בעלת משמעות גדולה לנראות האצטדיון. בחרנו כאן, שלא לעצב מערכת פלדה מורכבת, אלא להשתמש במעטפת בטון, המתאימה ליכולות התעשייה המקומית. החלטה זו, תאפשר להימנע מייבוא מאסיבי של ידע, כוח-אדם לבנייה וחומרים, ותבטיח שהמשאבים הרבים שישקעו במבנה - יישארו בידי המקומיים.

קווי המתאר "מתקפלים", ויצרו את מתאר הגג, אשר יקרה את היציע המערבי ויתנשא ברום שלו לגובה 58 מטר. בהתאם למגבלות תקציב, ייתכן ואף היציע המזרחי ייקורה.

מעורבות חברתית - כל אחד יכול

הטפסים. העזרה שלנו היא כמו קרש הצלה עבורם. ללא עזרתנו הם לא היו מקבלים את הזכויות המגיעות להם כחוק. הרוב בינינו הן מתנדבות ומעט מאוד מתנדבים גברים. לאורך חמש שנים הייתי נוסעת מספר פעמים בשבוע למשרדים אלו. בחמש השנים האחרונות ביקשתי להתנדב קרוב יותר לבית, אצל אישה בודדה בעכו."

לאות הוקרה ותודה למתנדבות ולמתנדבים, אנחנו מוזמנות שלוש פעמים בשנה לכנסים גדולים עם ארוחה מפוארת, הרצאות, סרט או הצגה וגם טיולים. יש לנו סיפוק רב מהעזרה לזולת. נפתחנו לאנשים שבדרך כלל אין באפשרותנו להכיר או לפגוש, ולסיפורי חיים שללא התנדבות זו לא היינו נחשפות אליהם אף פעם. הם מחכים לביקור שלנו ואין גבול להכרת התודה שלהם.

לפני חודש נערך טקס חגיגי ומרשים לכל המתנדבים באזור. הנושא היה ציון עשר שנות התנדבות. לפתע קראו לבת-שבע ולי לעלות לבמה, ומנהל הביטוח הלאומי העניק לכל אחת תעודת הוקרה ממוסגרת ויפה. כל-כך התרגשנו לקבל תעודה זו."

"להתנדב ללא קבלת תמורה מעניק למקבל ולנותן שמחה, עידוד וגם תוכן לחיים מעט יותר משמעותיים. כך אנחנו מרגישות",

מסכמות בת-שבע ורחל את השיחה שלי איתן.

צוות מעורבות חברתית רשמה: גליה שטיין

בת-שבע קראוס ורחל ברק מתנדבות כבר עשר שנים בביטוח הלאומי. על האפשרויות להתנדב נודע להן לגמרי במקרה. חברה הציעה להן לנסות, ומאז חלף כבר עשור ואין בכוונתן להפסיק. "נמשיך להתנדב כל עוד יהיה לנו כוח" הן אומרות. הן הוזמנו לראיון קבלה ולקורס הכשרה של חצי שנה באוניברסיטת חיפה. הקורס נותן כלים בסיסיים בהבנת הגיל המבוגר, מה הם קשיי הגיל ואיך אפשר לעזור ולתמוך. בכל שנה מתקיימות גם הדרכות נוספות.

בת-שבע מספרת: "יצרתי קשרים מצוינים עם הקשישים אצלם אני מתנדבת. בנוסף לשעה השבועית בה אני מגיעה לביתם, משוחחת איתם ומטיילת מעט ככל יכולתם, אני גם בודקת את רמת הדיור, האם היא נאותה. במידה ואני מבחינה בבעיות שיש בבית, אני מודיעה על-כך למנהלת האזורית של הביטוח הלאומי, והיא שולחת עזרה ובעלי מקצוע שיתקנו את הדרוש תיקון. אני גם נמצאת בקשר טלפוני עם הקשישים, כדי להיות אוזן קשבת גם בימים שאינני מגיעה אליהם, כי רובם חיים לבד. אני שייכת לקבוצת מתנדבות אזורית. יצרנו בינינו קשרי חברות ואנחנו נפגשות מדי פעם כדי לתמוך האחת בשנייה. הן הפכו להיות לי לחברות קרובות ויש בינינו קשרי ידידות חמים. היום אני מתנדבת אצל אלמנה, חברת קיבוץ עין-המפרץ".

רחל ברק - "ישנם מספר תחומי התנדבות. אחד מהם הוא במשרדי הביטוח הלאומי בנהריה, אליו מגיעים קשישים לצורך קבלת עזרה במילוי טפסים ועזרה בקבלת קצבת הזקנה.

השאלות בטפסים אינן ברורות תמיד לאנשים מבוגרים, ולא כולם שולטים היטב בשפה העברית. אנחנו עוזרות להם למלא את

פסח מתקרב

מוזמנים לרכוש תווי שי של העסקים המקומיים שלנו - מתנה שנותנת הרבה אפשרויות לבחירה וגם תומכת בעסקים המקומיים שלנו .

תווי שי לקניה אצל מיה בבית המוסדות

ברכות חמות

לרוחל'ה ועמית קורן

להולדת הנכדה לילה

בתם של ורד ורותם

הרבה נחת ושמחה

לכל המשפחה

הירהורון - של רון כהן

ושוב העולם שותק, כמו אז מצקצק בלשונו הדיפלומטית חסרת המשמעות ומשדר חוסר אכפתיות מוחלט.

עולם כמנהגו... גם אנחנו. (טוב, לנו יש סיבות מוצדקות כמובן)

תכלס,

לאף אחד לא איכפת מאף אחד חוץ מעצמו.

חשוב שנזכור את זה לכשיגיע תורנו.

הרוגים, פצועים, פליטים. זה משעמם כשזה של הזולת, שם רחוק בצפון ובמזרח. זה מצטלם טוב ותו לא.

העולם על כף ידו והוא משחק בו ובנו בקצות אצבעותיו

ואנחנו? עומדים מהצד שותקים.

בדיוק כמו שלא רצינו שייעשו איתנו

חבל. כל כך חבל.

רון

מצומצמים, שחלקם הגדול הוכרז כשמורות טבע, המשמרות את נופי המים והביצה שנותרו.

מצב עניינים זה של נחל הזורם בתעלה ותפקודו האקולוגי והנופי ירוד, התקיים עד תחילת המאה ה-21. בשלב זה הוכנה תוכנית אב לנחל נעמן, ובמסגרתה זוהה מרחב המשתרע על שטח כולל של כ-600 דונם, בין מפעלי "מילואות" לבין תעלת הנעמן, כמרחב של שרידי ביצות, המשוחרר קניינית וסטטוטורית לפיתוח פארק טבע וסביבה חדש על גדת הנעמן – פארק עין נמפית. מרחב זה כולל את תעלת הנחל הקיימת, את שרידי המזבלה ("הר הזבל") שהתקיימה במקום, ואת שרידי מרחב הביצות.

רשות ניקוז ונחלים גליל מערבי מקדמת תכנון פארק טבע לגדה המערבית של הנחל, כמוצע בתוכנית האב. הפארק יהיה המשך ישיר ל"שביל נחל נעמן", שפותח במעלה הנחל במקטע המקביל לשמורת "כרי נעמן", והוא יתחבר בעתיד לשכונות של קריית ביאליק שמשני צידי כביש 22. דרך הגישה והמבואה אל הפארק והשביל תהיה ממחלף כרי נעמן על כביש 22.

שרידי המזבלה שהתקיימה במקום ועברה שיקום ראשוני, יספרו את סיפור הזבל בחיינו באמצעות "חתך גאולוגי" בדופן הגבעה, שיאפשר הצצה אל בטן "הר הזבל" ואל תכולתו. הגבעה תשוקם באמצעות צמחייה מתאימה כמרחב מזמין לפרפרים שונים ותפותח כמרחב הכולל שבילי שוטטות ומצפורים, הצופים על מרחבי הנחל והביצות ועל לינת הדיות, המתקיימת כאן בחודשי החורף.

יראון שדה שיתף אותנו בפרסום שהופץ לאחרונה בין מורי הדרך ומדריכי הטבע. מאחר ואנחנו השכנים הקרובים ביותר ובעלי "מניות הבכורה" של האגם ראינו לנכון לשתף גם אתכם במידע החשוב.

פארק עין נמפית – פארק טבע אזורי במרחב נחל נעמן

מרחב נחל נעמן היה ידוע מקדמת דנא כמרחב ביצות מסוכן לאדם. הוא התפתל דרך ביצות הכורדני עד שנשפך לים ליד עכו. בשנות ה-40 של המאה הקודמת, לאחר התיישבות הקיבוצים הראשונים על גדות הנחל והביצות, ערך שלטון המנדט הבריטי פעולת ניקוז וייבוש של הביצות. במסגרת הפעולות תועל הנחל לתעלה הנדסית ישרה והומוגנית, שניקזה את מרחב הביצות והביאה לייבושן הכמעט מוחלט.

מרחב הביצות שיובש נמצא במקטע המרכזי של הנחל, ומהלכו שם מדרום לצפון. הקיבוצים ניצלו את המרחב המיובש לפיתוח ענפי מדגה וגידולי שדה נרחבים בגדה המזרחית של הנחל, בעוד בגדה המערבית התפתח מרחב מיושב – כפרי, עירוני ותעשייתי. בין אלה לאלה נותרו שטחי טבע

התעמלות על כסא לגיל השלישי

ימי חמישי בין השעות
10:50-10:05 בריתמיקה

בהנחיית איילת שטהל

החוג ללא תשלום

מוזמנים ומוזמנות

ניתן להירשם אצל איילת או נופר

עד כה בוצעו רק חלק ממרכיבי התוכנית. מרחב הנחל עצמו היה הראשון לעבור שיקום – התעלה המוכרת עברה שיקום מורפולוגי-נופי-אקולוגי בחזית "הר הזבל" לבלי היכר. במרחב הביצתי שמצפון ל"הר הזבל" הושב הנחל לנתיב ולמורפולוגיה ההיסטוריים שלו שמופיעים במפות מראשית המאה ה-20 וברישום הקרקעות העות'מאני, שקדמו לפעולת הניקוז והייבוש.

לצד חפירה מחודשת של הנחל בנתיבו ההיסטורי, ייוותר נתיב התעלה המנדטורית פתוח לטובת התמודדות עם שיטפונות. מרחב שרידי הביצות יפותח באופן מדורג – בחלקים הדרומיים ייחפר אגם גדול ולצידו יינטעו חורשות צל מדושאות נרחבות, וזה יהיה מרחב קליטת הקהל האינטנסיבי בפארק. מצפון לאגם ולחורשות ייוותרו שטחי הביצה כפי שהם, למעט פיתוח של מערך שבילים, מצפורים ופינות ישיבה מוצלות. מידת ההתערבות והפיתוח ילכו ויפחתו. ככל שמצפינים – בחלק הצפוני של הפארק ייחפר אגם קטן נוסף, וממסתור תצפית שיוקם וישמש מרחב שקט ואינטימי בפארק, תתאפשר תצפית בעופות מים ובציפורי שיר.

לאורך הנחל כולו יפותח שביל ראשי שיתחבר אל המעלה ואל המורד, ובעתיד ישמש שביל רציף על גדת הנחל (לאורך הנחלים נעמן וגדורה), ויקשר את עכו בצפון עם פארק הקישון במפרץ חיפה שבדרום. חלקי הפארק שכבר הוקמו הם אטרקציה לפעילות פנאי ונופש עבור תושבי האזור.

שלח: יראון שדה

הניווט ה-17
לזכרו של
רס"ן תמיר מסד
20 שנים לנפילתו
יום ח' באדר ב'
11 מרץ 2022

ניווט תחרותי ועממי, טיול משפחות ומפגש רעים
ביערות מנשה ליד אנדרטת חללי הקיבוצים
(קישור לוויז - למטה) שילוט הסוכה בנמתיים הסמוכים

ניווט תחרותי
(לפי גילאים)

ניווט עממי
(טיול משפחות)

זינוק: 09:00 - 11:00

טקס סיום: 12:00

לפרטים והרשמה איגוד הניווט

אתר האינטרנט לזכרו
של תמיר מסד

חודש מרץ 2022 - אצף תרבות

חודש המודעות
למגבלויות
בשיתוף אגף
בריאות ורווחה

3/3, יום ה' - הקול של שירה
מפגש מרגש עם שירה בחורה חירשת
והשתלבותה בעולם השומעים

10/3, יום ה' - 20:00, מיוחד ליום האישה:
הרצאתה של לינוי בר גפן

11/3, יום ו' - 10:00, יער הקיבוצים
ניווט לזכרו של תמיר מסד

11-12/3, שישיבת - סופ"ש ART

18/3, יום ו' - 22:00, פורים מבוגרים

26/3, יום שבת - 11:00/12:00
"אחי מיוחד"

31/3, יום ה' - 20:00, במועדון
"אימהות מרוצפות"
הרצאה על אימהות לילדים ברצף
האוכסטי

יום האשה 2022 - כפר מסריק

כולנו עוברים משברים בחיים, אבל מה עושים
כשהמשבר משנה את החיים מקצה לקצה ולמעשה
אי אפשר לפתור אותו אלא רק לנהל אותו?

"ללמוד לקום"

לכבוד יום האשה אנו מארחים את
לינוי בר גפן, עיתונאית ובעליה
של חברה לניהול משברים
רפואיים.

נשמע על המשבר המשפחתי
שחווה ומהניסיון שלה - איך
כדאי לפעול ואיפה עובר הקו בין
אופטימיות בריאה לתפיסה לא
מציאותית...

יום חמישי, 10.3.22, בשעה 20:00 בחדר האוכל
כולם מוזמנים

כשהאביב מפציע ומריח ועומד בפתח,
מיד יש הרגשה שאוטוטו מגיע פסח
כן, רק בעוד כשבועיים נחוג את פורים
אחרי שנתיים של סגרים ובידודים
נשים מסכות מסוג אחר,
נרקוד עם כל ה"עדר"
אך המחשבות רצות קדימה -
האם נחוג ביחד גם את ליל הסדר?

אכן כן! זו הכוונה -

לחזור לליל הסדר הקיבוצי
בחדר האוכל!
אט אט מתחיל להתגבש
צוות ישן - חדש
אבל בלב מתגנב החשש...
האם ירצו החביירים לחדש
את המסורת שדעכה לשנתיים?
האם יש געגוע או שהסתדרנו
בלי זה (בינתיים)

(ובעוד אני מדברת על אביב מפציע,
בחוץ משתולל לו ברד מפתיע)

בקיצור-בלי שהחרוזים יבלבלו אתכם
תחשבו מהר - מה בלבבכם.
בחדר הדואר תונח במהרה קופסא
ואתם, תצטרכו לקום מהכורסא
ולשלשל פתק בהקדם:
תהיו ב"סדר" או לא
ולפי כמות הנרשמים
נדע לאיזה כיוון צועדים.

אנחנו ממליצים על הסדר הקיבוצי!

(זה יפה טעים תרבותי וקצת חלוצי)

איטה בשם צוות פסח

**אחרי הפסקה ארוכה -
המסורות של פורים חוזרות
ובגדול!**

**פורימון ברוח נושא הפורים+
גילוי נושא השנה -**

**יום שישי 4.3 בשעה 22:00
במבנה התיירות (כולבו ישן)
כניסה חופשית**

**והאירוע הגדול של השנה
פורים 2022!!!!**

**יום שישי 18.3 בשעה 22:00
בחדר האוכל**

**תחפושות חובה לתחרות
התחפשות המסורתית.**

**מחכה לכם הרונדו האגדי של
איטה, ריקודים ועוד הפתעות**

כניסה לחברי קיבוץ ש"60

כניסה לאורחים ש"80

**כל חבר רשאי להביא עד שני
אורחים**

